



### عروق و خونرسانی مغز در دام های اهلی

سعیده حیدری نژاد<sup>۱</sup>، نسترن ورمزیار<sup>۲</sup>، رضا رنجبر<sup>۳</sup>

۱. هییت علمی بخش آناتومی و جنین شناسی گروه دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، ایران

۲. دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، گروه دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، ایران

۳. بخش آناتومی و جنین شناسی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران

Nastaran.v mz@gmail.com

مقدمه: با وجودی که مغز کمتر از یک درصد از وزن بدن دامها را تشکیل می دهد، اما حدود ۱۵-۲۰ درصد از برون ده قلبی را دریافت می کند. در این نوشتار عروق خونرساننده به مغز و نیز نحوه توزیع عروق خونی و خونرسانی به مغز در دامهای اهلی، مورد بررسی می گیرد. روش کار: بر اساس منابع آناتومی، عروق خونرساننده به مغز و اجزای آن، در انسان و دامهای اهلی مشابهت دارند. بطور کلی سرخرگ های سبات داخلی راست و چپ و سرخرگ قاعده ای یا مهره ای که سرخرگی فرد می باشد مسئول خونرسانی به مغز و اجزای آن می باشند. دایره سرخرگی یا دایره ویلیس یک دایره عروقی است که در سطح پایینی مغز و در اطراف کیاسما اپتیک قرار دارد و خونرسانی به مغز را انجام می دهد و هر سه سرخرگ سبات داخلی راست و چپ و مهره ای، در تشکیل دایره سرخرگی مشارکت دارند. بحث و نتیجه گیری: ترتیب قرارگیری شبکه عروقی در دایره ویلیس به گونه است که در صورت تنگی یا اختلال در خونرسانی یک سرخرگ، سرخرگ دیگری خونرسانی را انجام می دهد. سرخرگ های تشکیل دهنده دایره ویلیس در دامهای مختلف متفاوت است. در سگ سرخرگ سبات داخلی حدود دوسوم خونرسانی مخ را به عهده دارد و سرخرگ مهره ای قسمت خلفی مخ و بصل النخاع و ساقه مغز را خونرسانی می کند که با الگوی خونرسانی مغز انسان مشابهت دارد. در گوسفند و گربه سرخرگ سبات داخلی اهمیت کمتری پیدا میکند و سرخرگ ماگزیلاری در دایره ویلیس نقش دارد و بخش اعظم مخ و بصل النخاع را خونرسانی میکند و سرخرگ مهره ای تنها ساختارهای خلفی مخ و ساقه مغز را خونرسانی میکند. در گاو به دلیل وجود شاخه های متعدد ماگزیلاری و مهره ای هردو تمام مغز را خونرسانی کرده و مشخص کردن نواحی تغذیه کننده توسط هر کدام از عروق به تنهایی صورت نگرفته است.

کلمات کلیدی: عروق، خونرسانی، مغزی، دام های اهلی.

### بررسی فلور قارچی پوست و گوش خارجی در خرگوش

فرزانه تاجالدینی<sup>۱</sup>، نرگس پشمی<sup>۲</sup>،\*، الناز کبیری<sup>۳</sup>، فرید عابدیان<sup>۴</sup>

۱. گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۲. دانشجو دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

narges93pm@yahoo.com

مقدمه: بیماری های قارچی در اثر رشد و تکثیر قارچ های میکروسکوپی در داخل یا سطح بدن انسان و حیوان ایجاد می شود. گروه وسیعی از قارچ ها که ذاتا بیماری زا نیستند ولی در شرایطی سبب بیماری های خطیری در انسان و حیوان می شود. با توجه به فراگیر بودن نگهداری حیوانات اگزوتیک و اینکه صاحبان آنها در معرض بیماری مشترک قرار دارد لزوم بررسی الودگی های قارچی سطحی در حیوانات احساس گردید. روش کار: برای انجام این بررسی از ۵۰ خرگوش بدون در نظر گرفتن سن و جنس از گوش و پوست نمونه گیری شد. نمونه گیری با دو روش تراشیدن پوست و استفاده از سواپ از گوش انجام شد. بررسی میکروسکوپی مستقیم پوسته ها و سواپ با استفاده از پتاس ۱۰٪ و کشت در محیط کشت انجام شد. علاوه بر این تست کاتالاز، توانایی مصرف توپین و بایل از کوبین انجام شد. نتایج: از مجموع کشت های انجام شده قارچ های رشته ای آسپرژیلوس، پنی سیلیوم، موکور، اسکوپولاریوپسیس و آکرومونوم جدا شد و مخمرهای زیر جدا شد: ۲۰ مورد کاندیدا ۳۸٪، ۷ مورد کاندیدا آلبیکنس ۱۴٪، ۴ مورد ژئوتریکوم ۹٪، ۱۴ مورد مالاسزیا پکی درماتیس ۲۱٪، ۷ مورد گلوبوسا ۵۹٪. بحث: جدا شدن قارچهای رشته ای ساپروفیتی با توجه به نداشتن هیچگونه علائمی در نمونه ها، میتوان آلودگی محیطی در نظر گرفت. در سال ۱۱۹۴ میشل کریر، چنتل داپنت در تحقیق بر روی چشم پرندگان مالاسزیا و پکی درماتیس جدا کردند. در سال ۲۰۰۹ آقایان شکری و خسروی درمورد وجود مالاسزیا در گوش خارجی گربه بررسی صورت گرفت. کشت مثبت مالاسزیا در ۷۸ مورد از ۸۲ حیوان بیمار و در ۱۵ مورد از ۲۱ گربه سالم بدست آمد. ۵۷،۷٪ پکی درماتیس، ۱۵،۴٪ ابتوسیا، ۱۱،۴٪ گلوبوسا، ۷،۳٪ اسلوفیا، ۴،۱٪ سیمپود یالیس، ۲،۴٪ مالاسزیا فورفور و ۱،۶٪ رستریکتا بودند.

کلمات کلیدی: بیماری های قارچی، اگزوتیک، مخمر